

GROENMOES

publicaties voor natuurlijk moestuinieren en eerlijk voedsel

MIJN NIEUWSBRIEFCOLUMN OP DE GROENMOESMARKT VAN 22 MAART 2015

TOOSKE, HET SPIJT ME

Vol verwachting klopte mijn hart toch al niet, maar mijn bange vermoedens werden nog sterker bevestigd dan ik vooraf had ingeschat. De titel boven deze column had misschien beter gericht kunnen zijn tot de EO als opdrachtgever of tot de programmamakers van “Van Hollandse Bodem”, maar Tooske Ragas fungeerde als gezicht van beiden en zal door de duizenden – of meer? - kijkers naar het programma eerder op het netvlies blijven. In een voorbeschouwing las ik dat ze door haar betrokkenheid bij het programma gefascineerd was geraakt voor het moestuinieren. Tja, dat raken zelfs volwassenen door het kinderlijke geluk van een AH-cadeautje dat ze bij € 15,00 aan boodschappen tot moestuinier bombardeert. De ontgoocheling komt later. Bij mij kwam die snel na het zien van de eerste Amerongse bodembeelden. Tegen beter weten in had ik gehoopt iets te mogen leren over de plaatselijke bodemgesteldheid (waarschijnlijk rivierklei), of die een rol zou spelen bij de keuze van er te telen groenten, over de wijze waarop de deelnemers tuinierden, hoe ze met moestuinproble-

GROENMOES

publicaties voor natuurlijk moestuinieren en eerlijk voedsel

men en -valkuilen zouden omgaan en last but not least: met hoeveel voldoening ze aan moestuinminnend Nederland zouden laten zien dat het resultaat niet zaligmakend was. Ik zat kennelijk naar de verkeerde wedstrijd te kijken. Want alles stond in het teken van strijd. Waar ik me over opwond was de focus op schoonheidsidealen waar we nu juist van zouden willen afstappen. Hoeveel voedsel wordt er niet weggegooid door een afwijkende vorm en hoe lang zijn we al bezig om telers, groothandels, eetindustrie, horeca en supermarkten te bewegen om niet recht te breien wat gewoon krom is. Drie boontjes in het gelid en een compacte wittekool. Zo heb ik nog nooit naar mijn groenten gekeken. Was het verdienste of onkunde van de teler of was het een speling van de natuur? Door de gerichtheid op het wedstrijdement werd voorbijgegaan aan de wezenlijke invloed van de natuur. Nee, het was resultaatvoetbal zonder rekening te houden met de kwaliteiten van het veld. Sterker nog: er waren simpelweg doelen gesteld waaraan voldaan moest worden. Oogst en verwerking. Daar ging het om op een tijdstip in het jaar dat alle moestuinders met of zonder AH aan het zaaien zijn geslagen. "Heel Holland zaait". Mooie titel die in maart/april beter tot zijn recht zou zijn gekomen. Tooske, het spijt me dat ik heb gekeken naar resultaatverheerlijking, naar het ontwijken van natuurlijke invloeden, naar het ontbreken van plezier en beleving en naar het ontmoedigen van tuinieren door het wegsturen van mensen. Maak van moestuinieren geen wedstrijd. De volkstuinkeuringen liggen al lang weer achter ons. Begin er niet opnieuw mee.

Een paar weken voordat de eerste uitzending van het programma 'Van Hollandse Bodem' zou plaatsvinden kreeg ik via de EO de volgende vraag voorgelegd van KRO/NCRV: ...wij zijn voor het programma 'Man bijt hond' op zoek naar een moestuinliefhebber/kenner die zijn ziel en zaligheid in zijn of haar moestuin legt. Iemand die het proces uit kan leggen en kan laten zien. Iemand die het helemaal geweldig vindt en er graag over zou willen vertellen en laten zien op televisie in een reeks van afleveringen". Yes, zo iemand heb ik gevonden. Ik kijk er nu al naar uit!

Met vriendelijke groet

Hans van Eekelen

info@groenmoes.nl / www.groenmoes.nl

auteur van Zaaiagenda (2014, KNNV-uitgeverij)

auteur van 'van zaaien tot oogsten' (2015, KNNV-uitgeverij)

auteur van Groen & Smakelijk (eind 2015, KNNV-uitgeverij)

organisator van Groenmoesmarkt 2012, 2014, 2015